

مفاهیم اولیه شی گرای در پایتون

مفاهیم اولیه کلاس ، شی ، صفت و رفتار در شی گرای :

برنامه نویسی شی گرا (Object-Oriented Programming) یا به اختصار OOP یک الگو یا شیوه تفکر در برنامه نویسی است که برگرفته از دنیای واقعی بوده و از دهه ۱۹۶۰ میلادی مطرح گشته است. به زبانی که از این الگو پشتیبانی کند، «زبان شی گرا» گفته می شود.

برنامه نویسی شی گرا در قالب دو مفهوم کلاس (Class) و شی (Object) ارایه می گردد. هر کلاس واحدی از برنامه است که تعدادی داده و عملیات را در خود نگهداری می کند و هر شی نیز حالتی (State) مشخص از یک کلاس می باشد.

قصه از آنجایی شروع شد که برنامه نویسان نیاز به اشیای زیادی با صفات مشترک پیدا کردند، برای مثال دانش آموزان یک مدرسه. به جای اینکه دانش آموزان به ترتیب هر کدام در چندین خط تعریف شوند ، مفهومی به اسم کلاس به وجود آمد تا تمام خصوصیات و رفتارهای دانش آموزان را در خود داشته باشد ، و اگر نیاز به تعریف دانش آموز جدیدی بود فقط کافی بود یک شی از آن کلاس ساخته شود.

در برنامه نویسی شی گرا، هر برنامه در قالب موجودیت های کوچکی که در واقع همان اشیای هستند و با یکدیگر تعامل دارند در نظر گرفته می شود. برای داشتن این اشیای می بایست ابتدا کلاس های برنامه را تعریف نماییم؛ هر کلاس «رفتار» (Behavior) و «صفات» (Attributes) اشیایی که قرار است از آن ایجاد شوند را تعریف می کند. از یک کلاس می توان هر تعداد که بخواهیم شی ایجاد نماییم. هر شی بیانگر یک «حالت» یا یک «نمونه» (Instance) از کلاس خود است.

به هر شی کلاس، یک نمونه از آن کلاس گفته می شود و هر زمان که یک شی از کلاسی ایجاد می گردد در واقع یک نمونه از آن ساخته می شود. به این عمل در شی گرای «نمونه سازی» (Instantiation) گفته می شود.

اعضای داده در واقع همان متغیرهای درون کلاس هستند که خصوصیات یا صفات شی را بیان می کنند و در شی گرای با عنوان «فیلد» (Field) یا «صفت» (Attribute) از آن ها یاد می شود. توابع عضو نیز عملیات یا کارهایی هستند که یک شی از کلاس قادر به انجام آن ها می باشد؛ می توان توابع عضو را بیانگر رفتار اشیای کلاس دانست. در شی گرای به این توابع «متد» (Method) گفته می شود.

متدهای اینترنال و اکسترنال :

اگر در برنامه نویسی ، یک متد از بدنه اصلی خود کلاس باشد و بصورت نام تابع فقط صدا زده شود به این متد ، متد اینترنال یا داخلی میگوییم ، اما اگر این تابع برای صدا زدن ، نیاز به object خارجی داشته باشد ، آنرا متد اکسترنال یا خارجی میگوییم.

کلاس دیاگرام :

در رسم صفت ها و همچنین رفتارهای یک کلاس از یک نمایش کاربردی به نام کلاس دیاگرام استفاده میکنیم که در این قسمت بصورت مختصر فقط خواهیم آموخت که در مستطیل بالا ، نام کلاس قرار میگیرد ، سپس در مستطیل وسط صفت های کلاس نوشته میشوند و در مستطیل پایین ، رفتارهای کلاس نوشته میشوند .

جلوتر روابط بین کلاس دیاگرام ها هم رسم خواهیم کرد

نام کلاس
صفت ها
رفتارها (متود)

مقدار None :

در برنامه نویسی پایتون ، مانند دیگر زبان های برنامه نویسی یک مقدار برای خالی نشان دادن تعریف شده است. از None برای خالی نشان دادن یک متغیر استفاده میشود.

```
x = None
```

شی گرایبی در کد :

- تعریف کلاس :

برای تعریف کلاس از class استفاده میکنیم و روبروی آن نام کلاس را وارد میکنیم.

```
class Student :
```

تعاریف مربوط به کلاس در پایین این خط کد نوشته میشوند با این شرط که حتما باید به اندازه یک tab جلوتر باشند.

با ایجاد هر نمونه از کلاس یک متد خاص در آن به صورت خودکار اجرا می گردد. این متد «سازنده» (Constructor) نام دارد و کار آن «مقداردهی اولیه» (Initialization) شی است. این کار موجب اطمینان از مقداردهی تمامی اعضای داده پیش از استفاده شی در برنامه می گردد.

- تعریف Constructor :

برای تعریف کانستراکتور از دستور __init__ استفاده میکنیم.

یکی از متغیرهای مهم که حتما باید اولین ورودی تابع init قرار بگیرد ، self است. متغیر self به این معناست که هر object از این کلاس میتواند جای آن بنشیند و مقداردهی شود.

در مثال زیر ، مقادیر اسم ، فامیل ، کدملی و سن به عنوان ورودی های حتمی کانستراکتور تعریف شده اند که در ادامه ی کد برای هر کدام از شی ها که قرار است به جای self بنشینند ، مقداردهی شده اند.

```
def __init__(self, name, family, idNumber, age):
    self.name = name
    self.family = family
    self.idNumber = idNumber
    self.age = age
```

- تعریف یک متد دلخواه :

در مثال زیر یک متد تعریف شده است که ورودی آن یک شی است. در بعضی از نرم افزارها مانند pycharm بصورت پیشفرض همیشه مقدار self به عنوان ورودی اول در متدهای کلاس قرار میگیرد.

این تابع وظیفه چاپ کردن نام و نام خانوادگی شی مورد نظر در کنار همدیگر را دارد.

```
def fullname(self):
    print(self.name, self.family)
```

- ساختن object و استفاده از آن :

برای ساخت شی به طریقه زیر عمل میکنیم و میبایست هنگام تعریف ، ورودی های مربوط به کانستراکتور را هم وارد کنیم.

در انتها با نوشتن نام شی و سپس بعد از یک نقطه، نوشتن رفتار (متد) و یا صفت موردنظر میتوانیم به آن دسترسی داشته باشیم:

```
s1 = Student("Keykavoos", "Bouazzar", 123, 17)
s2 = Student("ali", "hossini", 122, 15)

s1.fullname()
s2.fullname()
```